

Arrest

nr. 241 272 van 21 september 2020
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. NEERINCKX
Akkerstraat 1
9140 TEMSE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift X die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 30 januari 2020 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 januari 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 juli 2020, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 31 augustus 2020.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat V. NEERINCKX verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekende partij verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, geboren te Jiangxi (China) op 20 oktober 1971.

Op 27 januari 2020 wordt een administratief verslag opgesteld naar aanleiding van een controle door de arbeidsinspectie waarbij de verzoekende partij beschuldigd wordt van zwartwerk.

Op 27 januari 2020, met kennisgeving diezelfde dag, neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Met arrest nr. 237 641 verwerpt de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) op 30 juni 2020 het beroep tegen deze beslissing omdat er geen actueel belang meer bestond bij dat beroep.

Tevens op 27 januari 2020 neemt de gemachtigde van de bevoegde minister de beslissing tot het opleggen van een inreisverbod voor de duur van twee jaar. Dit is de bestreden beslissing met de volgende motieven:

“(…)

Betrokkene werd gehoord door de politie Lokeren op 27.01.2020 en in deze beslissing werd rekening gehouden met zijn verklaringen.

Aan de Heer:

Naam : Y.

voornaam : Z.

geboortedatum : 20.10.1971

geboorteplaats : J.

nationaliteit : China

In voorkomend geval, alias:

wordt een inreisverbod voor 2 jaar opgelegd, voor het grondgebied van België, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen, tenzij hij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

De beslissing tot verwijdering van 27.01.2020 gaat gepaard met dit inreisverbod.

REDEN VAN DE BESLISSING:

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Artikel 74/11, §1, tweede lid, de beslissing tot verwijdering gaat gepaard met een inreisverbod omdat:

x 1° voor het vrijwillig vertrek geen enkele termijn is toegestaan en/of;

2° een vroegere beslissing tot verwijdering niet uitgevoerd werd.

Risico op onderduiken:

Er bestaat een risico op onderduiken:

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft sinds 07/12/2019 in België. Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert. Betrokkene is door de arbeidsinspectie gecontroleerd hij is niet in het bezit van een beroepskaart / geen arbeidskaart of single permit

Redenen waarom hem een inreisverbod wordt opgelegd.

Om de volgende reden(en) gaat het bevel gepaard met een inreisverbod van twee jaar:

Betrokkene verklaart niet een gezinsleven of minderjarige kinderen in België te hebben, noch medische problemen te hebben. Een schending van de artikelen 3 en 8 EVRM wordt niet aannemelijk gemaakt.

Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Minister rekening gehouden met de specifieke omstandigheden, zoals bepaald in artikel 74/11.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om zonder de daartoe vereiste machtiging te werken. Gelet op al deze elementen en op het belang van de immigratiecontrole en op de bescherming van de economische en sociale belangen, is een inreisverbod van 2 jaar proportioneel.

(…)”

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij legt geen nota met opmerkingen neer.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Onder de vorm van twee middelen voert de verzoekende partij in haar verzoekschrift het volgende aan:

“2.2. NOPENS DE ERNSTIGE MIDDELEN

2.2.1. NOPENS HET OPLEGGEN VAN HET INREISVERBOD: SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VREEMDELINGENWET) IUO. DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT IUO. HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL IUO. ART. 74/11 § 1. TWEEDE LID VREEMDELINGENWET

8.

Aan verzoeker wordt een inreisverbod oplegd om reden dat er een risico op onderduiken zou bestaan.

De gemachtigde beroept zich hiervoor op volgende “gronden”:

- *betrokkene heeft zijn verblijf niet trachten regulariseren (cfr. art. 1 § 2, 1° Vreemdelingenwet)*
- *betrokkene werkt niet mee met de overheden (cfr. 1 § 2, 3° Vreemdelingenwet);*

Geen van beide artikelen kan evenwel toepassing vinden.

9.

Wat betreft de overweging dat verzoeker zijn verblijf niet zou hebben trachten te regulariseren, lijkt de gemachtigde - op onbegrijpelijke wijze - voorbij te gaan aan het gegeven dat verzoeker zich op het ogenblik van de bestreden beslissing in wettig verblijf bevond. Zoals reeds gesteld verbleef verzoeker op Belgisch grondgebied met een geldig multipel Schengenvisum. (stuk 6)

De motivering mist aldus feitelijke grondslag zodat een schending van de materiële motiveringsplicht iuo. de zorgvuldigheidsplicht dient te worden aangenomen.

Verzoeker verbleef nota bene op hotel, m.n. in hotel D. S. in Temse.

10.

Anderzijds betoogt de gemachtigde dat verzoeker niet zou hebben meegewerkt met de overheden en werpt zij op dat:

- *verzoeker zich niet tijdig bij de gemeente zou hebben aangemeld;*
- *niet in het bezit was van de vereiste machtiging bij de controle van een arbeidsinspectie;*

Wat betreft de aanmelding bij de gemeente binnen de termijn van art. 5 van de Vreemdelingenwet, merkt verzoeker op dat hij op hotel verbleef in Temse (zie stuk 2) derwijze hij vrijgesteld was van deze verplichting (cfr. de tekst van art. 5: “de vreemdeling die niet logeert in een logementenhuis dat onderworpen”)

Wat betreft het vermeende zwartwerk kan worden opgemerkt dat er onvoldoende gegevens voorliggen om te besluiten tot zwartwerk. De gemachtigde heeft zelfs de redactie van het PV niet afgewacht zodat het een raadsel is op welke gegevens hij/ zij zich steunt om te besluiten tot zwartwerk.

En zelfs indien verzoeker niet over de vereiste machtiging zou beschikt hebben, quod certe non, kan worden opgemerkt dat de wetgever met het “niet meewerken met de overheden” (cfr. art. 1 § 2, 3° Vreemdelingenwet) uiteraard niet de hypothese van zwartwerk heeft beoogd, doch wel de hypothese dat een vreemdeling de verblijfsrechtelijke procedures en beslissingen niet eerbiedigt...

Ook op dit punt kan de motivering van de gemachtigde niet worden aangenomen.

11.

Inmiddels erkende verwerende partij overigens uitdrukkelijk dat - gelet op het verblijf van verzoeker in een hotel - geen risico op onderduiken aanwezig is (zie stuk 7):

“Aangezien uw cliënt op hotel verblijft is er inderdaad geen risico op onderduiken.”

Aangezien er aldus geen risico op onderduiken kan worden weerhouden, en dit risico op onderduiken de grondslag vormt voor het opgelegde inreisverbod, dient de bestreden beslissing uit het rechtsverkeer te worden verwijderd.

2.2.2. NOPENS DE DUUR VAN HET INREISVERBOD: SCHENDING VAN DE MATERIELE MOTIVERINGSPLICHT (ART. 62 VREEMDELINGENWET) IUO. DE ZORGVULDIGHEIDSP LICHT IUO. HET REDELIJKHEIDSBEGINSEL IUO. ART. 74/11 VREEMDELINGENWET

12.

De duur van het inreisverbod wordt gesteund op volgende gronden:

- betrokkene zou niet getwijfeld hebben om op illegale wijze in België te verblijven;
- betrokkene zou gewerkt hebben zonder de daartoe vereiste machtiging;
- belang van immigratiecontrole en bescherming economische en sociale belangen;

(i) Nopens de overweging dat verzoeker "niet getwijfeld zou hebben om op illegale wijze in België te verblijven

13.

In tegenstelling tot wat verwerende partij voorhoudt, heeft verzoeker geen onwettig verblijf gekend op Belgisch grondgebied, laat staan dat hij "niet getwijfeld zou hebben om op illegale wijze in België te verblijven." (cfr. supra)

Verzoeker is op 7 december 2019 het Belgische Rijk binnengekomen met een multipel Schengenvisum en was derhalve gerechtigd in de Schengenzone te verblijven.

Dit wordt in de bestreden beslissing niet betwist en uit het administratief dossier blijkt allerm minst dat verzoeker eerder op illegale wijze in België heeft verbleven.

De motivering terzake de duur van het inreisverbod kan derhalve niet worden aangenomen aangezien een determinerend motief feitelijke grondslag mist en berust op een onjuiste beoordeling van de gegevens van de zaak.

Dat dit een essentieel (en geen overtollig) motief is, blijkt uit de bewoordingen van de beslissing.

Aldus kan een essentieel motief om te komen tot het besluit dat een inreisverbod voor de duur van 2 jaar proportioneel is, niet overeind blijven hetgeen tot de nietigverklaring van de beslissing dient te leiden.

Uw Raad oordeelde eerder in deze zin in een gelijkaardige zaak gekend onder rolnummer Rv 233 648 (arrest dd. 08.11.19).

(ii) Nopens de overweging dat verzoeker "niet getwijfeld zou hebben om te werken zonder de daartoe vereiste machtiging"

14.

Anderzijds betoogt verwerende partij in de bestreden beslissing dat verzoeker "niet getwijfeld zou hebben om p onder de daartoe vereiste machtiging te werken. " (sic).

Zoals hoger gesteld, liggen er onvoldoende feitelijke gegevens voor om te besluiten tot zwartwerk. Op het ogenblik van de totstandkoming van de bestreden beslissing was er zelfs nog geen PV opgesteld.

Vermoedens en veronderstellingen volstaan niet om te besluiten tot zwartwerk zodat ook dit motief niet kan worden weerhouden.

(iii) Nopens de overweging dat geen schending zou voorliggen van art. 3 en art. 8 EVRM en het belang van de immigratiecontrole;

15.

De bestreden beslissing overweegt ten slotte dat er geen schending van art. 3 of art. 8 EVRM zou voorliggen en verwijst nog naar het belang van de immigratiecontrole.

Dit betreft de stereotiepe overwegingen welke thans in elk inreisverbod (= bijlage 13sexies) terugkomen, zowel deze van 1 jaar, 2 jaar als 3 jaar. Deze overwegingen kunnen aldus het opleggen van de maximumduur van het inreisverbod niet verantwoord aangezien zij terugkomen in eender welke beslissing houdende het opleggen van het inreisverbod van om het even welke duur.

In casu kan noch het belang van de immigratiecontrole noch de afwezigheid van schending art. 3 en 8 EVRM als een verzwarende omstandigheid worden beschouwd.

16.

Conclusie: de motivering van de administratief deskundige terzake de duur van het inreisverbod is gebrekkig."

3.2. Met arrest nr. 237 641 van 30 juni 2020 wordt het beroep tegen de beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering van 27 januari 2020 door de Raad verworpen omdat het actuele belang van dat beroep niet werd aangetoond. De verzoekende partij was immers vrijwillig vertrokken.

3.3. Het thans bestreden inreisverbod is volstrekt te scheiden van de beslissing tot verwijdering in die zin dat zij op afzonderlijke motieven is gesteund (RvS 18 december 2013, nrs. 225.871 en 225.872).

Er kan niet worden ontkend dat de verzoekende partij wegens het inreisverbod een nadeel ondervindt daar het inreisverbod nog steeds effecten sorteert en dat een vernietiging ervan aan de verzoekende partij een tastbaar voordeel verschaft.

3.4. De verzoekende partij voert de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Het zorgvuldigheidsbeginsel verplicht de overheid om haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 14 februari 2006, nr. 154.954; RvS 2 februari 2007, nr. 167.411). Dit houdt ook in dat zij zich moet steunen op alle gegevens en dienstige stukken.

De overheid moet zich afdoende informeren over alle relevante elementen.

De zorgvuldigheidsplicht geldt ook voor de rechtsonderhorige of, in het kader van een wederkerig bestuursrecht, de burger. In het kader van de verblijfsaanvraag rust de bewijslast bij de aanvrager die zorgvuldig moet zijn bij het indienen van de aanvraag en alle relevante stukken en elementen moet aanbrengen zodat de gemachtigde kan beoordelen of hij voldoet aan de wettelijke voorwaarden. De verplichting die in dit geval rust op de verzoekende partij, kadert bijgevolg in de wederkerige zorgvuldigheidsverplichting (RvS 28 april 2008, nr. 182.450).

Uit het administratief dossier, zoals het de Raad voorligt, blijkt dat op 27 januari 2020 om 12.48 uur een rapport door de FEDPOL werd verzonden. Dit rapport handelt over een interceptie, gebeurd dezelfde dag om 12.05 uur, waarbij twee personen zijn aangetroffen: de verzoekende partij en D.Y.H. Als "vermoedelijke" werkgever wordt de naam "E." vermeld; de andere activiteiten van dit bedrijf zijn niet gespecificeerd. Onder salaris staat: "nee". Het rapport beschrijft dat de verzoekende partij over een geldig paspoort beschikt. D.Y.H. zou volgens de politieambtenaar gesteld hebben dat de verzoekende partij "help" bij de opstart van het bedrijf en enkel de Mandarijnse taal machtig is. Verder wordt een vragenlijst toegevoegd ter bevestiging van het horen van de verzoekende partij zonder de aanwezigheid van een tolk, in het Nederlands beantwoord, waarbij Engels als taal wordt aangestipt en waaruit zou moeten blijken dat de verzoekende partij "werkgerelateerd is" in België en de bedoeling heeft: "controleren van machines". Er wordt de verzoekende partij niet gevraagd wie zijn werkgever is, of zij al dan niet bezoldigd bezig is en wat de aard van haar werkgerelateerde activiteiten zijn. Evenmin wordt de vraag gesteld waar de verzoekende partij op dat ogenblik verblijft. De bestreden beslissing wordt dezelfde dag genomen en ter kennis gegeven (het precieze uur op de stempel is niet leesbaar).

Het rapport en de vragenlijst zijn zeer summier, terwijl geen verhoor voorhanden is van de verzoekende partij en bij het gehoor voor het opstellen van de vragenlijst geen tolk aanwezig was. Nochtans had de andere persoon, aanwezig tijdens de vaststellingen, al duidelijk te kennen gegeven dat de verzoekende partij enkel de Mandarijnse taal machtig is. Enig verhoor van de andere aanwezige persoon, D.Y.H., is niet voorhanden in het administratief dossier.

De redenering van de verzoekende partij kan gevolgd worden dat er vragen rijzen of de verzoekende partij een activiteit als zelfstandige of in ondergeschikt verband uitoefende, hetzij aanwezig was als begeleider van de investeerder D.Y.H. in een toekomstig bedrijf dat nog niet werd opgestart, wat blijkt uit de toegevoegde stukken bij het verzoekschrift, daags na het nemen van de bestreden beslissing door de advocaat van de verzoekende partij overgemaakt aan de gemachtigde van de bevoegde minister. De

verzoekende partij zou tewerkgesteld zijn bij een Chinese werkgever, die ook medeaandeelhouder is van E. Doordat de verzoekende partij niet de kans kreeg zich behoorlijk uit te drukken, kon de verzoekende partij de gegevens, thans bij het verzoekschrift gevoegd, niet overmaken of mondeling toelichten op het ogenblik van de controle. Verder merkt de verzoekende partij terecht op dat uit de vaststellingen van het rapport niet kan afgeleid worden of het zogenaamde “zwartwerk” effectief werd gepleegd. De loutere vaststelling dat de verzoekende partij aldaar de andere aanwezige “*help*” (verklaring van de andere aanwezige), volstaat niet als de verzoekende partij zelf hierover geen kans heeft gekregen om zijn mening te kennen te geven. De vaststellingen spreken enkel over “*een vermoedelijke werkgever*”. Het administratief dossier duidt slechts een vermoedelijke werkgever aan. De verzoekende partij stelt correct dat de gegevens in het administratief dossier zeer karig zijn. Terwijl de door haar bijgebrachte gegevens over de investering die D.Y.H. namens J.M.F. heeft gedaan, het gegeven dat zij werkt voor een Chinese andere werkgever (J.M.F.), die medeaandeelhouder is in de firma E., dat het toekomstig bedrijf nog niet was opgestart, dat de aanwezigheid van de verzoekende partij onbezoldigd was of bezoldigd werd betaald door haar Chinese werkgever (hier bestaat een mogelijke onduidelijkheid over), kan mogelijks een ander licht werpen op de feiten die zijn vastgesteld op 27 januari 2020, en die zijn weergegeven in de bestreden beslissing. Het komt de Raad niet toe deze gegevens te beoordelen, maar de verzoekende partij toont wel aan dat van een behoorlijk zorgvuldigheidsonderzoek geen sprake is. Zo stelde de gemachtigde van de bevoegde minister al op 30 januari 2020 vast dat er geen risico op onderduiking voorhanden is omdat de verzoekende partij op hotel verblijft, terwijl anderzijds niet is nagegaan of een verblijfsvergunning moest aangevraagd worden en zo ja, op basis van welke wettelijke bepalingen. Op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing bevond de verzoekende partij zich nog geen twee maanden in België. Het komt de Raad voor dat de bestreden beslissing voorbarig is genomen zonder een onderzoek naar alle relevante feiten.

Evenmin kan de verwerende partij laten gelden dat er geen belang is bij het tweede middel omdat de verzoekende partij geen gevolg heeft gegeven aan het bevel en inmiddels dertig dagen zijn verstreken. Verder blijkt evenmin uit het administratief dossier dat de verzoekende partij de kans heeft gekregen om mondeling toe te lichten dat zij op hotel verbleef, laat staan dit aan te tonen.

De zorgvuldigheidsplicht is geschonden.

3.5. De voorgaande vaststellingen leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing. De overige onderdelen worden derhalve niet besproken aangezien deze niet kunnen leiden tot een ruimere vernietiging.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de minister van Sociale Zaken en Volksgezondheid, en van Asiel en Migratie van 27 januari 2020 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13sexies) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig september tweeduizend twintig door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

M. BEELEN